

[24th August 1970]

vacancies caused by my election as the Chairman of the Tamil Nadu Legislative Council and the expiry of the term of membership of Thiru K. Rajaram with effect from 20th April 1970 afternoon.

(3) NOMINATION OF A MEMBER TO THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 175 (1) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated Thiru K. Rajaram, M.L.C., as a Member of the Committee on Government Assurances for the year 1969-70 in the vacancy caused by the expiration of the term of membership of Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar. Under rule 176(1) of the said rules, I have nominated Thiru K. Rajaram as Chairman of the Committee on Government Assurances.

(4) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 14 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Thirty-sixth Session of the Legislative Council under the Constitution :—

1. Thiru K. Arivazhagan.
2. Thiru R. Krishnaswami Naidu.
3. Thiru G. Swaminathan.
4. Thiru A. R. Damodaran.

IV.—TAMIL NADU ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1970-71.

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Electricity is not well. So, instead of the Hon. the Minister for Electricity, the Hon. the Minister for Industries will initiate the discussion on the Tamil Nadu Electricity Board Budget for 1970-71.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு சட்ட மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையும், 1969-70 ஆம் ஆண்டின் துணை நிதிநிலையறிக்கையும் இம் மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. உஇவற்றை இம்மேலவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென நான் வேண்டுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு “கைடைப் பலர்” மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவ்வாறு குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அனல் மின்சாரத்தை நாம் அதிகமான அளவுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதும், இந்த இக்கட்டான நிலைமையின் காரணமாக மின்சார கட்டணங்களிடையே வேறுபாடுகள் பற்றிய பல பிரச்சனைகள் தமிழ்நாட்டில் இருப்பதும் நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சனைகள் இல்லாத அளவுக்கு நல்லமுறையில் நம்முடைய மின்சார வாரியத்தினர் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே நான் இந்தச் சமயத்தில் நம்முடைய தமிழ்நாடு மின்சார

24th August 1970!

[திரு. எஸ். மாதவன்]

வாரியத்தில் பணியாற்றுகிற அத்தனை பேருக்கும் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக ஆற்றியிருக்கும் பணிகளுக்காக, நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் நீர் மின்சாரத்தில் பற்றாக் குறை உள்ளதாக இருந்தாலும், அண்டை மாநிலங்களான கேரள மாநிலமும் கர்நாடக மாநிலமும் நமக்கு மிகுந்த உதவியைச் செய்து வருகின்றன. அந்த உதவியைச் செய்து வருகிற அரசாங்கங்களுக்கும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்த அளவுக்கும், விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களின் தேவையைப் பொறுத்த அளவுக்கும், மின்சாரம் சுலபமாகவும் குறைந்த விலையிலும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் நல்ல முயற்சிகளையும் நல்ல திட்டங்களையும் நம்முடைய அரசு உருவாக்கித் தந்தது. அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் மின்சார வாரியத்தினர் கடந்த 3 ஆண்டுகளாகச் சிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். தொழிற் துறையைப் பொறுத்த அளவில், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் கூடுதலாக இருக்கிற சூழ்நிலையும் அதன் காரணமாக தொழில்கள் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலையும் இருந்து வருகின்றன. அதற்கும் நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் சிறந்த முயற்சிகள் பலவற்றை எடுத்து, ஏராளமான தொழில்கள், புதிய தொழில்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வருவதற்கான முயற்சியைச் செய்து வருகிறதென்பதும் நம் அனைவருக்கும் தெரியும். அதே போல் வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, சூக்கிராமங்களாக இருந்தாலும், எங்கெங்கே நீர் இறைப்பதற்காக மின்சாரம் தேவைப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் சிறந்த முயற்சிகளை எடுத்து, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, எந்த அளவுக்கு குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம் கொடுக்க முடியுமோ அதையும் கொடுத்து, இந்த வகையில் ஏற்படும் நிதி இழப்பையும் மின்சார வாரியமே தாங்கிக் கொண்டு வருகிறது என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

1948-ம் ஆண்டு, மின்சார (வழங்கல்) சட்டத்தின் 61-வது பிரிவின்படி, தமிழ்நாடு மின்சார ஆலோசனைக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெற்றுக்கொண்டபின் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் கடந்த பிப்ரவரித் திங்களில், இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியது. ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும், துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் சட்ட மேலவையினால் விவாதிக்கப்படலாம் என்றாலும் இவை வாக்கெடுப்பிற்கு உட்பட்டவை அல்ல. எனினும் இவ்வறிக்கைகள் குறித்து சட்ட மேலவையில் கூறப்படும் கருத்துக்களை மின்சார வாரியம் ஆழ்ந்து சிந்தித்து ஆவன செய்யும் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. மேலும் சென்ற ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைகளின் விவாதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களையொட்டி மின்சார வாரியம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை விவரிக்கும் அறிக்கை யொன்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்குத் தனித்தனியாக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

நவீன காலத்திற்குத் தேவையான சமூகம், பொருளாதாரமாகிய முன்னேற்றங்களுக்கு மின்சாரமே பெரிதும் துணை நிற்கிறது என்பது உலகமறிந்த உண்மையாகும். மின்சாரத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்தே அரசாங்கமும்

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[24th August 1970]

தங்களது மாநில திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை மின்சார உற்பத்திக்காகவும், மின்சாரம் வழங்குவதற்காகவும் முறைப்படி ஒதுக்கி செயலாற்றி வருகிறது. இதுவரை 13 நீர் மின்சார நிலையங்களும், 3 அனல் மின்சார நிலையங்களும் நிறுவப்பட்டு இயங்குகின்றன. இதனால் மின்சார வளர்ச்சியும், வழங்கலும் தமிழகமெங்கும் தொடர்ந்து செவ்வனே நடைபெறுகின்றன.

1969-70-ம் ஆண்டில் மின் இணைப்பின் நிறுவப்பட்ட திறனில் 150 மெகாவாட் அளவிற்குத் திறனால் மொத்த திறன் 1,820 மெகாவாட்டாகத் தற்போது உயர்த்துள்ளது. தற்போது சோலையார், கோடையார், எண்ணூர் மின் சக்தி நிலையங்களில் நிறுவப்பட்டு வரும் அதிகப்படியான மின் சக்தி உற்பத்திப் பிரிவுகளால் நடப்பு, ஆண்டு 1970-71 முடிவுக்குள் நிறுவப்பட்ட திறன் 2185 மெகாவாட்டாக (தெய்வேலி மின் சக்தி நிலையத்தின் 600 மெகாவாட்டையும் சேர்த்துக்கொண்டு) உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழகத்தில் தற்போதுள்ள மொத்த மின் சக்தியில் 42 சத வீதம் அனல் மின்சாரமாகும். அனல் மின்சாரத்தின் பெருக்கத்தாலும், கோளம், மைசூர் மாநிலங்களுடன் செயற்படுத்திக்கொண்ட ஒப்பந்தங்களாலும் கோடைக்காலங்களில் வழக்கமாக நிகழும் மின்வெட்டு தவிர்க்கப்பட்டு விட்டது என்றே கூறலாம். இத்தகைய மின்சக்தி வெட்டுகளுக்குத் தேவை நேரிடா வண்ணம் தமிழ் மாநிலத்தின் மின் தொடர் இணைப்பு கோளம், மைசூர் மற்றும் ஆந்திர மாநிலத்தின் மின் தொடர் இணைப்புகளுடன் 230 கிலோ வோல்ட் அழுத்தத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனால் தென் மாநிலங்களில் ஏற்படும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு பெருமளவில் தவிர்க்கப்படுகிறது.

குறைவழுத்த கம்பித் தொடர்களின் நீளம் 119,060 கிலோ மீட்டர், சுமார் 25,000 மின் அழுத்த மாற்றிகள் இணைக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 19 லட்சம் மக்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கின்றனர். 1969-70-ம் ஆண்டில் 3,950 கிராமங்களும், சிற்றூர்களும், மின் வசதி பெற்றுள்ளன. ஆகவே, 1969-70-ம் ஆண்டின் இறுதியில் மின் வசதி பெற்ற மொத்த கிராமங்களும் சிற்றூர்களும், 35,677 ஆகும். தனியார் துறை மின்சார நிறுவனங்கள் மின் இணைப்பு வழங்கிய 1,679 வேளாண்மை விசையேற்றங்கள் உள்பட 1969-70 ஆண்டில் மாநிலத்தில் மின் இணைப்புப் பெற்ற வேளாண்மை விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 60,784 ஆகும். இதுவரை மாநிலத்தில் மொத்தம் 4.71 லட்சம் வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு, மின் இணைப்புத் தரப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் 1,176 அரிசன குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து தரப்பட்டு தற்போது அதன் எண்ணிக்கை 1970 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி வரை 4,466 ஆக உயர்த்துள்ளது.

தற்போது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நான்காவது திட்டத்தின்கீழ் மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக மட்டும் ரூ. 171.30 கோடி நிதி தேவைப்படுகிறது.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான திட்டத்தில் மின் சக்திக்காக ரூபாய் 36.88 கோடி செலவிட வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் குறிக்கோளைவிட அதிகம் செலவிடப்பட்டதால் 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான செலவினம் ரூ. 40.94 கோடியாக

24th August 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

உயர்ந்தது. இத் திட்டத்துடன் கிராம மின் வசதிக்காக சிறப்பு திட்டத்தின் கீழ் செலவான தொகை ரூ. 1.12 கோடி. இத் தொகை மேற்கண்ட திட்டத்தில் சேரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1970-71ல் அதாவது நான்காவது திட்டத்தில் மின்சக்தி உற்பத்தி திட்டங்களுக்காக (கிராம மின் வசதி திட்டங்களுக்கும் தேவையான 9 கோடி ரூபாய் நீங்கலாக), ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 34.53 கோடியாகும். வாரியத்திற்குத் தேவைப்படும் நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்யும்பொருட்டு, தமிழ் நாடு அரசு, வாரியத்திற்குக் கடனாக ரூபாய் 3 கோடி வழங்க ஒதுக்கியுள்ளது. கூடுதலாகத் தேவைப்படும் நிதியினைத் திரட்ட அரசும், வாரியமும் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. கிராம மின் வசதி கார்ப்பரேஷன், கிராமத்திற்கு மின் வசதி செய்யும் வகையில் நல்ல ஊக்கம் காட்டி வருகின்றது. இதுவரை 237.39 லட்சம் ரூபாய் கடன் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. நடைமுறை ஆண்டிற்காக இதுவரையிலும் ரூ. 118 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சார வாரியம் விவசாயிகளுக்கு உதவி புரியும் கார்ப்பரேஷனையும் மற்றும் பல்வேறு வங்கிகளையும் அணுகியுள்ளது. வாரியம் நிறைவேற்றும் கிராம மின் வசதி திட்டத்தில் முன்னேற்ற நோக்குள்ள கீழ்க் கண்ட வங்கிகள் 1969-70-ல் கடன் வழங்கி உள்ளன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.—

	(ரூபாய் கோடியில்.)
(1) அலகாபாத் வங்கி	1
(2) பரோடா வங்கி	1
(3) இந்திய வங்கி	1
(4) ஐக்கிய வணிக வங்கி	50
	லட்சம்.

மேலும் இந்த வங்கிகளும் மற்றும் பல்வேறு துறையினரும் நடைமுறை ஆண்டு 1970-71-ல் கிராம மின் வசதி திட்டத்திற்கான எல்லா உதவிகளையும் தொடர்ந்து செய்வார்கள் என்றே நம்புகின்றேன்.

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கீழ்க்கண்டவற்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிட நான் விழைகிறேன் :—

A I மூலதன வரவினங்கள்.—வாரியத்தின் இவ்வாண்டின் முதலீடு வரவினம் ரூ. 44.42 கோடியாக பெருகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவற்றுள் அரசாங்கக் கடனாக ரூபாய் 3 கோடி கிடைக்கும். மேலும் ரூ. 25.86 கோடி பிற வகைகளில் கடனாக பெறக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 12.10 கோடி வாரியத்தின் தேய்மானக் காப்பிலிருந்தும், பிற காப்பிலிருந்தும் சரி செய்து கொள்ளப்படும். முன் பணம் வாங்கலில் ரூ. 3 கோடி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

A II மூலதனச் செலவினங்கள்.—1970-71-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 43.41 கோடி முதலீட்டுச் செலவினங்களுக்கு வகை செய்துள்ளது. இத்தொகையில் வழக்கமாகச் செய்யப்படும் கிராம மின்சார வசதிக்கான ரூ. 12.5 கோடியும் சிறப்பு வகையில் கிராம மின்சார வசதிக்கான ரூ. 9 கோடியும் அடங்கும்.

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[24th August 1970]

பரம்பிக்குளம், ஆனியாறு நீர் மின்சார திட்டத்தின் வேலைகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன. நான்கு மின் நிலையங்களில் மொத்த மின் சக்தி அளவான 185 மெகவாட்டில், இரு மின் நிலையங்கள் மொத்தம் 90 மெகவாட் சக்தியுடன் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டன. மற்றும் சோலையார் 1 (70 மெகவாட்) சோலையார் 2 (25 மெகவாட்) சக்தி கொண்ட இரண்டு நிலையங்களும், நடைமுறையாண்டு 1970-71-ல் இயங்கவேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நம்முடைய பெரும் திட்டமான எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டம் வேகமாக முன்னேறியுள்ளது. முதல் 60 மெகவாட் உற்பத்தி பிரிவு ஏற்கெனவே செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது. இரண்டாவது 60 மெகவாட் மின் உற்பத்தி பிரிவும், மூன்றாவதாக 110 மெகவாட் மின் உற்பத்தி பிரிவும் நடைமுறையாண்டில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றும் நான்காவதாக 110 மெகவாட் பிரிவு 1971-72-ம் ஆண்டில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நிலையத்தில் மேலும் ஐந்தாவதாக 110 மெகவாட் மின்சார உற்பத்தி பிரிவின்கான ஆரம்பக்கட்ட வேலைகளும் ஏற்கெனவே துவக்கப்பட்டுள்ளன.

கோதையாறு நீர் மின்சார திட்டத்தின் வேலைகளும் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன. மொத்தம் 100 மெகவாட் திறன் கொண்ட இரு மின்சார நிலையங்கள் நடைமுறை ஆண்டு 1970-71-ல் செயல்படக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

100 மெகவாட் மின் திறன் கொண்ட பாண்டியாறு-புன்னைப்புழா நீர் மின்சார திட்டத்தை செயல்படுத்த திட்டக் கமிஷன் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இது சீக்கிரம் செயலாக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும். மின்சக்தி தயாரிக்க உபயோகித்த தண்ணீரை (Tailrace waters) கேரள மாநிலத்தின் ஒப்புதலுடன் தமிழ் நாட்டில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகிக்கும் சாத்தியக்கூறு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

நடுவட்டம் நீர் திருப்பு திட்டத்தையும் மேற்கொண்டுள்ளோம். இதனால் நடுவட்டம் நதியின் நீர் திருப்பப்பட்டு நிலகிரி வழியாக பைகாரா தேக்கத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டு, பைகாரா, மோயார் மின்சார நிலையங்களில் ஏறக்குறைய ஆண்டுதோறும் 6.9 கோடி யூனிட்கள் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

குந்தா நீர் மின்சார திட்டம் நான்காவது நிலையை மேற்கொள்வதற்கு திட்ட ஆணைக் குழு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. தற்போதுள்ள நீர்தேக்கங்களை பயன்படுத்தும் இவ் வேலை திட்டத்தினால் இப்போது நிறுவப்பட்டுள்ள உற்பத்தித்திறனுக்குமேல் 110 மெகவாட் கூடுதலாகும். அதாவது குந்தா மின்சக்தி நிலையம் மூன்றில், 60 மெகவாட் கூடுதலாகும், குந்தா மின்சக்தி உற்பத்தி நிலையம் நான்கில் 50 மெகவாட் கூடுதலாகும். பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கம்பெனியாரின் மூலமாக கனடாவிலிருந்து மின்சார உற்பத்தி சாதகங்களை பெறும் நடவடிக்கை தற்போது நடந்து வருகின்றது.

மேற்கூறியவாறு மின் சக்தியை பெருக்கியபோதிலும், பாசனமில்லாப் பருவ காலத்தில் மின் இணைப்பின் உற்பத்தித்திறன் (பழுதுபடும் பொறிகளை நீக்கிய பிறகு) 1973-74-ம் ஆண்டில் (நெய்வேலி உட்பட) 1670 மெகவாட் ஆகவே இருக்கும். இந்த ஆண்டில் மின்சார தேவை சுமார் 2200 மெகவாட்டாக

24th August 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் நான்காவது திட்ட இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் 530 மெகவாட் அளவு பற்றாக்குறையாகவே இருக்கும். 200 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுடைய கல்பாக்கம் அணு மின் சக்தி நிலையம் ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில்தான் செயல்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 2-வது 200 மெகவாட் திறனுடைய நிலையம் நிறுவ இந்திய அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

மேலும் மின்சாரத்தின் பற்றாக்குறையை போக்கவும், நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையான அதிகப்படி மின்சாரத்தை பெறவும், நமது மாநிலத்தில் விவசாயம் தொழில் முதலியவை மேலும் முன்னேற்றங்கள் அடையவும் மீண்டும் 600 மெகவாட் திறன் கொண்ட மின்சார நிலையம் ஒன்றை நெய்வேலியில் துவக்க வேண்டுமெனவும் இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகின்றோம்.

கீழ்க்கண்ட நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே துவக்கப்பட இருக்கின்றன :—

(1) நீலகிரி மாவட்டத்தில், சோழாட்டிப்புழா நீர் மின்சாரத் திட்டம் (60 மெகவாட்).

(2) மதுரை மாவட்டத்தில், சுருளியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம் (25 மெகவாட்).

(3) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேல் தாம்பிரபரணி நீர் மின்சாரத் திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள சேர்வலாறு மின் நிலையம் (35 மெகவாட்).

(4) கோவை மாவட்டத்தில் நெல்லித்துறை நீர் மின்சாரத் திட்டம் (50 மெகவாட்).

(5) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பாலையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம் (35 மெகவாட்).

(6) கோவை மாவட்டத்தில், காடம்பாரை நீர் மின்சாரத் திட்டம் (100 மெகவாட்).

சோழாட்டிப் புழா, சுருளியாறு, நெல்லித்துறை ஆகிய நீர் மின்சாரத் திட்டங்களுக்குத் திட்ட அறிக்கைகள் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனையத் திட்டங்களுக்கும் அறிக்கைகள் தயாராகி வருகின்றன.

மற்றும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வகுத்த “சிறப்பு கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டப்படி” இம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் குக்கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு 1971-72-ம் ஆண்டுக்குள் தருவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இச் “சிறப்பு கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டம்” மிகக் குறுகிய கால அளவில் சுமார் 45 கோடி ரூபாய் செலவில் அமுலாக்கப்பட விருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை சேகரிப்பதிலுள்ள தட்டுப்பாடுகளை சமாளிக்கவும் அதற்கான மூலதனத்தை சேகரிக்கவும் மின்சார வாரியம் இடையராக உழைக்கின்றது. நடைமுறையாண்டு 1970-71-இல் 11,000 கிராமங்கள், குக் கிராமங்களுக்கு மின் வசதி தருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் எஞ்சியுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும், குக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து தரப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[திரு எஸ். மாணவன்]

[24th August 1970]

1971-72-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி பெருக்க வகை செய்யும் "விரைவுத்" திட்டம் மின் பொறியாளர்களின் திறனுக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்துள்ளது. இதனால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதுடன், கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிற்கும் வகை செய்கிறது. இத்தகைய வாய்ப்புக்கு வகை செய்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரின் செயல் திறன் வியத்தற் குரியது.

மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு விவரங்களை A III, A IV விவர அறிக்கைகளில் காணலாம். 1970-71-இல் ரூ. 59.43 கோடி வருவாய் கிட்டுமேன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொகையில் மின் சக்தி உற்பத்திக்காக (எரி பொருள் செலவு உள்பட) மின்சார வாரியத்திற்கு ரூ. 6.65 கோடி செலவாகிறது. மைசூர், கேரள மாநிலங்களிலிருந்தும் நெய் வேலியிலிருந்தும் மின் சக்தி வாங்குவதற்காக ரூ. 16.38 கோடி வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. மேலும் தேய்மான மற்றும் இதர நிதிக்கும், ஆயுள் சுட்டுறுதிக் கழகம், பொதுமக்கள் பிற நிறுவனங்களிடமிருந்து மின்சார வாரியம் வாங்கிய கடனுக்காக வட்டிக்கும் ஒதுக்கிவிட்டு எஞ்சியுள்ள தொகையான ரூ. 6.99 கோடி அரசிடமிருந்து வாங்கிய கடனுக்கான வட்டிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான அளவில் பணியாளர்களை வேலையில் அமர்த்திக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்களில் மின்சார வாரியமும் ஒன்றாகும். இந் நிறுவனத்தில் சுமார் 71,000 பணியாளர்கள் தொழில் புரிகிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு வாரியம் தனது பணியாளர்களுடன் மின்சார நிறுவனங்களுக்கான மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை செயலாக்குவதைக் குறித்த இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபட்டது. மாண்புமிகு முதல்வருடைய ஆலோசனைக்கிணங்க வாரியம் தனது பணியாளர்களுடன் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்தது. இவ்வுடன்படிக்கையின்படி திருத்தப்பட்ட ஊதிய வீதங்கள் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அமுலாக்கப்பட்டன. இவ்வுடன்படிக்கையின்படி ரூ. 200-ம் அதற்கு குறைந்த மாத ஊதியம் பெறும் எல்லா பணியாளர்களும் 32 ரூபாய்க்குக் குறையாத அளவில் அதிகப்படியான மாதாந்திர ஊதியம் (சம்பளமும், பஞ்சப்படியும் சேர்த்து) பெறுவர். தினக்கூலி அடிப்படையில் உள்ள ஊழியர்களை மாத சம்பள அடிப்படையில் உள்ளவர்களாக மாற்றவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மின் வாரியத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடைய சம்பள விதிதழும் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் மின்சார வாரியத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்குச் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக செலவாகும்.

இதிலிருந்து வாரியமும், அரசும் வாரியத்தின் பணியாளர்களுக்குப் பல்வேறு நன்மைகளைச் சீரிய முறையில் செய்து வருகின்றன என்பது விளங்கும். அதைப் போலவே பணியாளர்களும் வாரியம் மேற்கொண்டுள்ள முன்னேற்றத் திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் தங்களது உழைப்பினை மேலும் நல்ல முறையில் நல்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மின்சாரம் சீரிய முறையில் வழங்கிடச் செய்யவும் செயல் துறையையும், நிர்வாகத் துறையையும், மேலும் திறமையுள்ள தாக்குவதற்கும், கிராம மின் வசதி திட்டங்களை விரைவாக செயல் படுத்தவும், தஞ்சாவூர், தர்மபுரி, சுரோடு ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட முன்று செயல் துறை பிரிவுகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

24th August 1970]

[திரு எஸ். ம. நாராயண்]

மின்சார உற்பத்திச் செலவும், மின்சார விநியோகத்திற்கான செலவுகளும் பெருகியிருப்பதாலும் வாரியத்தின் ஊழியர்களுக்கு திருத்தப்பட்ட சம்பள விகிதங்களை அமூல் நடத்துவதாலும் வாரியம், செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையிலும் நிர்வாகம், செயல் துறை கண்காணிப்பு போன்ற வகையில் திறமை யுடன் இயங்குவதற்கும் நவீன வழிகளில் சில திட்டங்களை திட்டவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. ஆகவே வாரியம் திறமையுள்ளவரை ஆலோசகராக ஏற்படுத்தி கீழ்க்கண்ட நவீன முறைகளைச் செயலாற்ற திட்டமிட்டுள்ளது :—

(1) பொருள் பட்டியல் கட்டுப்பாடு.

(2) நவீன வழியில் பொறியியல் துறையுடன் கூடிய நிர்வாகம்.

(3) நிர்ணயத் திட்டங்கள்.

தொழில் வளர்ச்சியை கருத்திற்கொண்டு தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வரும் மின்சாரக் கட்டணங்களை மேலும் சரிய முறையில் பரிசீலிக்க அரசாங்கம் “செயற் குழு” ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் செய்த தற்காலிக பரிந்துரைகளின்படி கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தில் சில சலுகைகள் தரப்பட்டுள்ளன :—

(அ) புதிய தொழில் நிறுவனங்கள்.

(ஆ) இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் உபயோகிக்கும் தொழில் நிறுவனங்கள்.

(இ) சென்னை அனல் மின் பகுதியிலுள்ள மின் சக்தி பயன்படுத்துவோர்.

செயற்குழுவின் பொளாதார வல்லுனர்களும், வாரியத்தின் திறன்மிக்க அதிகாரிகளும் கொண்ட ஒரு துணைக் குழுவை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இத் துணைக் குழு மின்சாரக் கட்டண அமைப்புக்களை ஆய்ந்து வருகின்றது. செயற்குழுவின் இறுதியான பரிந்துரைகள் துணைக் குழுவின் கருத்துக்களைப் பெற்ற பிறகு உருவாக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படும்.

என்னுடைய உரையை முடிக்குமுன், மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Mr. Chairman, it is most appropriate that the Minister for Industries should deputise this evening for the Minister for Electricity in his unfortunate absence in presenting

MR. CHAIRMAN : He is not well.

THIRU S. NARAYANASWAMY : I know he is not well, Sir, but, never the less it is very appropriate that the Industries Minister should present this paper for discussion. He is the only person who, in fact, is connected with electricity rates directly and, therefore, it is appropriate that he does so.

My first job is to congratulate the Tamil Nadu Electricity Board and the Tamil Nadu Government on the tremendous increase in power generation and distribution that has been undertaken in the last one year. I know how difficult it is, in these

[Thiru S. Narayanaswamy] (24th August 1970)

days of very high cost of generating electricity either in the thermal or in the hydro-electric areas, to secure the necessary plant and machinery, because the Tamil Nadu Government have the unique advantage of having made a very early start with very cheap sources of generation like Pykara, Mettur and Papanasam. Later on, we have had to add, at increasing cost, new sources of power generation in this State. This is the reason for our feeling wary about the maintenance cost of the Electricity Board and the cost of generation and similar difficulties which we confront from time to time.

There are two or three aspects on which I would like to make some suggestions. The Government of Tamil Nadu have very thoughtfully appointed a panel to go into the question of electricity tariffs and I have had the good fortune of giving some evidence for about 2½ hours before this panel and I am aware of the ramifications of this problem of power tariffs which is very, very complicated and would not have permitted of a legislative discussion. It is a technical subject. But what I am concerned about is this. As has been very rightly pointed out in this report, we shall, in the foreseeable future, have to depend on sources of power from Kerala and Mysore for buying power from them, at any rate, until Kalpakkam goes into production and until Neyveli increases its kilowattage. Even then I estimate that industrial development in Tamil Nadu will be of an order as will keep us continuously under obligation to these two States in respect of the purchase of electric power from them until at least such time as those States develop enough industrial potential as will absorb their own electricity. When that is the position, what is essential is that we, who are anxious—we, in industry, who are anxious to see that more and more industries come to Tamil Nadu, have to do something more than what we are doing in the matter of electricity tariffs. A large number of industries whether we like to admit it or not, particularly on the floor of the legislature, have started satellite industries from West Bengal in Mysore State and some other States like Andhra Pradesh. I should have liked to see more of these entrepreneurs come to Tamil Nadu. Their difficulties are not merely of electricity. There are difficulties also of water. There are other difficulties besides. Therefore, we are, I think, trying our best to meet the requirements of the outside entrepreneurs in these matters. But, we must take care to see that we do not defeat in detail what we concede in principle. This, it seems to me, is essential and in doing so, we have got particularly to be wary of the electricity rates which we are able to offer them for starting industries in this State. The fact is I have got a few figures here of the rates at which those States are at present distributing electricity to electricity intensive industries there. In Kerala, the rates are Rs. 198 per kilowatt year plus 20 per cent tax, i.e., Rs. 237.60 per kilowatt year, at what is called 85% load factor and that is equal to, eliminating all the calculations, about 3.15 P. per unit. In Mysore, the rates are

24th August 1970] [Thiru S. Narayanaswamy]

Rs. 156 per kVA year plus 0.5 p. per unit tax for consumers within 100 miles of Sharavati Power House at 0.90 power factor and 85% load factor and this is equivalent to something like 2.3 p. plus 0.5 p., equal to 2.8 paise. In Tamil Nadu the rates are Rs. 240 per kVA year plus surcharge 30% plus Tax 10 per cent and this is equal to Rs. 336 per kVA year. This is equivalent to 4.95 p. per unit. Now, Sir, I know this is not a matter on which it is possible for me to ask you to make an arbitrary cut. We have made commitments in regard to the employees of the Electricity Board. We are committed to high cost of generation in our thermal stations. We have to use coal at Basin Bridge though we have cut down the quantum of production at Basin Bridge. With all that, we have to depend on the thermal sources. In this report, satisfaction has been expressed to the effect that partially we are depending on thermal sources and, therefore, the vagaries of the monsoon will not affect us. I entirely share the optimism of the Minister in this regard. But the very fact that we have to depend on thermal sources is both the strength and weakness in our system. It keeps the cost of generation permanently at a high level. Therefore, whether this is an advantage to us ultimately is a matter that must be examined. Now the irony is that we are buying Neyveli thermal power at a higher cost than we are buying from Mysore or Kerala. This is something that must be examined.

I know the Chairman of the Neyveli Lignite Corporation made a statement the other day that they are coming out with a loss in the balance sheet this year in spite of the fact that they are generating and distributing electricity to Tamil Nadu Electricity Board at a fairly high rate. While I am not concerned with the balance sheet of the Neyveli Lignite Corporation presently, I am afraid it is going to affect us as we go along. I want that every effort should be made by the Government of Tamil Nadu to see that the cost of production at Neyveli is kept down. It is a matter in which we have a very vital stake. There are three things that are happening at Neyveli. They generate power which goes into the Tamil Nadu Electricity Grid. They produce fertilisers which they are selling basically in South India. They are producing Leco which is distributed basically in South India. The prices at which they distribute these three materials will be very vital to the consumers, industrialists and others in South India and therefore, it is essential that we keep track of what is going on in Neyveli and keep control of costs there to the extent it lies in our power, while I recognize that this is a Central Government undertaking. Therefore, Neyveli is going to be a major problem for us.

While we buy power from Sharavathi and Kerala, I hope and trust it would be possible for us to negotiate with them in future that they do something better. This is the suggestion I want to make and I hope the Electricity Minister will take note of it. Now Kerala is distributing electricity to us, to the Tamil Nadu Electricity Board, under two agreements. Under the new agreement for

[24th August 1970 [Thiru S. Narayanaswamy]

two years, Kerala is charging 5.25 paise per unit up to 150 million units, 5.00 paise per unit for the next 150 million units and 5.25 paise per unit for the excess over 300 million units. Now I think, we must change the basis on which we buy electricity from Kerala. On this basis, I have no doubt, the Kerala State Electricity Board is open to negotiations. I consider this is a vital thing that we should do, namely, that we should draw power at the kilowatt year-maximum-demand basis instead of unit basis and the agreement should be negotiated on far better terms. In these circumstances, we buy that power ensuring maximum demand of 80 to 85 per cent which they are in a position to meet and it will cost us only 3.3½ paise per unit. This is what it will cost us approximately, as against the present rate at which we are buying from them. It is far more economic. It is essential that we ensure this so far as Kerala is concerned. I am concerned with the interests of the new industries which we want to attract to this State. The fact of the matter is, whether we like to admit it or not, there is not enough venture capital within the State. There are not enough entrepreneurs within the State. I am not in touch with them and there is not adequate capital forthcoming.

If we depend upon outside sources for entrepreneurs and venture capital, we shall be able to attract them only if we offer them infrastructure facilities and concession in electricity tariff. I, think it is essential that we do it. I see there are almost 71,000 people being employed in the Electricity Board and I understand that there is a proposal to rationalise its management. Modern lines mean introducing computers. Unless computers are introduced in the Electricity Board, we shall continue to get inaccurate bills as we are getting now and we have got so many things to do in the Electricity Board by way of cutting staff-surplus staff. We have to find out how this work can be tackled. All honour to our Chief Minister who did a great job in negotiating with the Electricity Board workers, in order to bring peace in the Electricity Board when they were on the war path. Finally we have settled it at some cost. I won't say an extravagant cost, of Rs. 4 crores, which is taken away from the revenues of the Electricity Board and paid as wages to these people. I am not against wages being paid to them. I would only say, "Pay good wages to them if we can afford to do it." We need electricity for the consumers, we need electricity for street lighting, we need electricity for motive power of industries and we need electricity for industries to use it as process material, that is to say, it is utilised for electrolytic processes. There are industries which consume Rs. 10 lakhs worth of electricity every month. In such cases, the production cost goes up. If that is so, it is essential that we look into it and bring down the cost of electricity generation and distribution in the State through rationalisation of the Electricity Board and its cost. The very object with which the Electricity Boards were constituted is twofold—One, that they will ensure commercial operation—gainfulness of operation, and two, they would be free from political control. I am not concerned with the second reason, but I am concerned only with the first one,

24th August 1970] [Thiru S. Narayanaswamy]

that is commercial operation. Under commercial operation, it is necessary to work out and maintain the cost at which electricity is generated and distributed. I am concerned as a producer of electric cables. Rs. eight crores worth of cables by a company with which I am connected are supplied to the Electricity Boards all over India. I know how much effort is required to make our cables and sell them at competitive rates. The Boards, in turn have to buy material at high cost. I know 80 per cent of the cost is really beyond their control. But in areas in which it is possible to exercise control such as increase in staff, increase in wages and unreasonable labour demands, we must keep our fingers and maintain control.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : What are all the unreasonable demands of labour?

THIRU S. NARAYANASWAMY : I can go into the question. There are so many demands that I can draw a line and say this is reasonable and that is unreasonable. They must be so correlated as to make it possible for electricity to be bought at a rate which will be attractive to the man who buys it for industry. A man who builds a house willy nilly buys electricity, and whether he likes it or not, he has to pay for it. But the man who brings industry to Tamil Nadu has a very wide choice of starting his industry either in Mysore or Kerala or parts of Andhra Pradesh. Would you not like to give him electricity at a reasonable rate? Towards that end we have to see that wages are correlated. That does not mean that there is no correlation whatsoever.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : Wages means wages to workers.

THIRU S. NARAYANASWAMY : I am not referring to Electricity Board workers alone. I am referring to wages to everybody and not merely to the white-collared workers. I employ them myself and I can speak for them. I know where the shoe pinches. I am very guarded in using the words 'reasonable' and 'unreasonable'. Since February last, the excise duties were pushed up and the cost of living has gone up beyond all bounds. This is not a thing for which the Tamil Nadu Government or any other State Governments have any responsibility. It is solely that of the Central Government. Actually, the cost of living has gone up. But the Prime Minister has been talking that inflation in the country tends to come down. There is more inflation generated during the last six months than during the previous 18 months. I have proved it with figures. I have proved it to the Reserve Bank of India. I do not know what they will do with it. It is a fact. I sympathise with the workers in feeling that they are not able to manage with their wages. I do not know which clerk or any other person is able to balance his budget. That does not mean that we have to pay whatever wages they demand. The only way, particularly at present, is to keep

[Thiru S. Narayanaswamy] [24th August 1970]

the economics of electricity generation at a level which will make it possible for the Tamil Nadu Government to attract a large number of industries from other States and make it possible for us to say ours is a developed State and no more a developing State. We have been talking of Tamil Nadu as a backward State. But when I was accompanying late Lal Bahadur Shastri for laying the foundation stone for one of my industries we covered a distance of 150 miles and he saw sixteen industries on the way. He exclaimed, How do you call this a backward State? If you come to Uttar Pradesh, you will know how backward we are." I said, "We would like you to call us backward for another ten years, by which time we will be disqualified to be called backward and will have become a developed State. We want to come up to that level of development and I hope you will help us also to come up to that level." Now, what is the use of playing lip homage and saying we want industries to come to Madras? We want to create economic co-operation. Many people are willing to start industries in Madras I met these people who came from Calcutta. I met these people who came from Rajasthan. They say, there is security in the Southern States, there is no law and order problem and labour is more reasonable than in their States. They openly say so. Therefore, they want to come and start industries here. When they come here we must help them and ensure that they get electricity at a reasonable rate. Electricity is a major factor in the infra-structure. Among roads, water, labour and electricity, electricity is a major factor to-day. I hope and trust it would be possible for the Minister for Electricity and for the Tamil Nadu Government to keep a continuous watch over the economics of operation and make it commercially viable for the man who comes here to establish an industry. Do not for a moment think that I want to protest or that I am against paying higher wages to people. By all means pay, if you can afford it. But you pay them beyond your means. Can any industry operate on that basis? It is not possible. The Neyveli Lignite Corporation raised the wages of the workers to such rates that they have already gone from blue black to red. Should we do that with our Electricity Board? Crores of surplus turnover of the Electricity Board should be ploughed back to State revenues. The surplus revenues of the Railways are ploughed back to the Central Government revenues. Similarly, the surplus revenues created in the State should be ploughed back to the State Government, so that the burden on the tax payer will be less. If we are earnest about it, if we are serious about it, if we are purposeful about it, and if we are meaningful about it, we must do this. It will add to the creditable service which we have done in the matter of rural electrification. We have a record in rural electrification which has not been beaten by any other part of India. Rural electrification programme in Tamil Nadu has become a source of pride in places like the United Nations where they speak about the achievement in Tamil Nadu. I am sure the

24th August 1970.]

Tamil Nadu Government which made us proud in that way would produce and distribute electricity at rates which would attract industries.

Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN : Since there is nobody to pull the rope of discussion, the House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

@ 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 3199, Home, dated the 29th December 1969, in regard to exemption from payment of motor vehicles tax in respect of stage carriages registered in the State of Kerala and used as spare buses in case of break-down of regular route buses plying on the inter-State routes between Tamil Nadu and Kerala. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

@ 2. Notification issued with Rc. No. 140890/69 P-2, dated the 29th October 1969, in regard to exclusion of Vasudevapuram Revenue village from the limits of Vijayapuram Panchayat in Pattukottai taluk of Thanjavur district and its inclusion within the limits of Melamangalam Panchayat in Arantangi taluk of Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 3. Notification issued with R.Dis. No. 29155/69 P-2, dated the 25th September 1969, in regard to bifurcation of Karaichutupudur Panchayat in Nanguneri taluk of Tirunelveli district and constitution into a separate panchayat with the name of "Karaichutu Navaladi". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 4. Notification issued with R.Dis. No. 202304/68 P-2, dated the 29th August 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing three panchayats, namely, A. Singampuneri, Kirugokottai and Anaikarapatti and constitution of a separate panchayat and alteration of the name of A. Singampuneri Panchayat as 'Veguthu-eluvanpatti' Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

5. Tamil Nadu Government's Review on the Twentieth Annual Report and Statement of Accounts of the Madras Industrial Investment Corporation Limited for the period ended 30th June 1969 together with the copies of Annual Report and